Keď my cez hory pôjdeme, čo my tam jesti budeme, čo my tam jesti, moje srdiečko, budeme?

(Dobrá kórečka dubová, lepšá než strídka chlebová, lepšá než strídka, moje srdénko, chlebová.

Keď ti je lepšá, jedz si sám, a ja sa s tebú rozžehnám, a ja sa s tebú, moje srdénko, rozžehnám.

Keď my cez hory pójdeme, čože tam píjať budeme, čože tam píjať, moje srdénko, budeme? Dobrá vodička z koľaja, lepšá než vínko z pohára, lepšá než vínko, moje srdénko, z pohára.

Keď ti je lepšá, pi si sám, a ja sa s tebú rozžehnám, a ja sa s tebú, moje srdénko, rozžehnám.

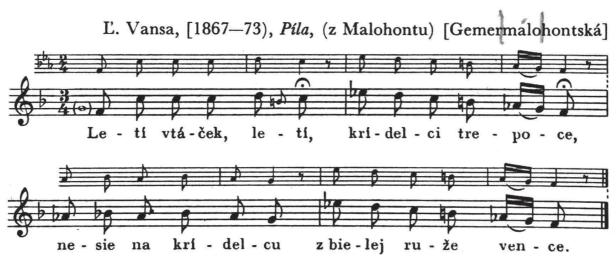
Keď si sa scela žehnati, malas' mi rúčku nedati, malas' mi rúčku, moje srdénko, nedati.

Ja som ti rúčku dávala, keď mi mamička kázala, keď mi mamička, moje srdénko, kázala.)

Kollár I, 220

Melódia: Sb. MS II (8) 5: Keď my cez hory pôjdeme.

230.

Letí vtáček, letí, krídelci trepoce, nesie na krídelcu z bielej ruže vence. Jaj, bože, prebože, kdeže si on sadne? Pred tou farou na dvor, na zelený javor. Už sa javor zhýňa, Janík venec sníma; už sa javor zohou, Janík venec stŕhou.